הלכה · משנה תורה · מפרשים · בן אריה · ספר קדושה

בן אריה על משנה תורה, הלכות מאכלות אסורות

הרב זאב בן אריה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בן אריה על משנה תורה, הלכות מאכלות אסורות

הרב זאב בן אריה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בן-אריה-על-משנה-תורה-הלכות-מאכלות-אסורות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ז 4
פרק ב 4
הלכה ד 4
פרק ד 4
הלכה ד 4
פרק ה 4
הלכה יב 4
פרק ו 4
הלכה י 4
פרק ח 4
הלכה יד 4
פרק ט 5
הלכה ו 5
הלכה טז 5
הלכה כו 5
פרק י 5
הלכה טו 5
פרק יד 5
הלכה ג 5
פרק טו 5
הלכה ט 5
פרק יז 6
הלכה ה 6
הלכה יז 6

פרק א

הלכה ז

לא הותר מן הנמצא בבהמה כו'. נ"ב גירסת הרב המגיד מין ביוד. לזה הביא לשון התוס' לדעת הרמב"ם דלא כב"י סי' י"ג. וכ"כ בספר תפארת למשה שם:

פרק ב

הלכה ד

והרי עבר על עשה כו'. כצ"ל:

פרק ד

הלכה ד

שהן תשעה חדשים לבהמה גסה כו'. נ"ב ע' נדה כ"ד ב':

פרק ה

הלכה יב

במל"מ: ע' מ"ש הרב המחבר בהל' שאר אבות הטומאה. נ"ב צ"ל בהלכות מטמא משכב ומושב פ"א הל' י"ד:

פרק ו

הלכה י

מגיד משנה: וכמה כדי עיבוד כדי הילוך מיל. ע' פסחים מ"ו א' [דשם איתא ד' מילין וכ"ה חולין קכ"ב וברמב"ם פ"א מה' אבות הטומאה ה"ט] וע' נודע ביהודה חלק יורה דעה סי' כ"ג [וע' פירש"י נדה נ"ה א' ד"ה שעבדן]:

פרק ח

הלכה יד

מגיד משנה: אבל למסקנא גיד הנשה מותר בהנאה אפי' אם ת"ל אין בגידין כו'. נ"ב בק"ו מחלב וכר"י הגלילי פסחים כ"ג ב':

פרק ט

הלכה ו
בלחם משנה, סוף ד"ה שאין כאן כו': ודוחק. נ"ב ע' פי' המשניות להרמב"ם פ"ג דכריתות:

הלכה טז
בלחם משנה, ד"ה אסור כו': שאין הקושי' תירוץ. נ"ב צ"ל שאין הקושי' צריך תירוץ [וכ"ה בהשגות הראב"ד]:

הלכה כו
בהגהת מיימונית אות ב': בירושלמי דפסחים ר"פ אלו דברים. נ"ב סוף ה"ד:

פרק י

הלכה טו
בכסף משנה: וסבר הרב ז"ל דמה מעשר שני נוהג בחו"ל. נ"ב צ"ל דמה מעשר שני אינו נוהג בחו"ל:

פרק יד

הלכה ג
כסף משנה: בין השינים. בס"פ גיד הנשה פלוגתא דר"י ור"ל כו' מה שבין החניכים כו' שם לדברי הכל. נ"ב הדברים מוחלפים וכצ"ל משל בין השינים בס"פ גיד הנשה לדברי הכל כו' שבין החניכים כו' שם פלוגתא דר"י ור"ל והלכה כר"י. ונ"ב ע' בגמרא וכרב פפא:

פרק טו

הלכה ט
כ"מ: למה לא אמרו ר"י ור"ל וחוץ כו'. נ"ב ע' פסחים כ"ט ב' [דשם מפורש דר' יוחנן ס"ל חמץ בנ"ט. וע' נודע ביהודה מ"ק חיו"ד סי' צ"ב מה שכתב בזה ובשער המלך ה' חמץ ומצה פ"א ה"ה] [ולענ"ד יש לומר שט"ס קטן יש בכ"מ וצריך להגיה רב במקום ר"י ור"ל וכוונתו למה שאמר רב שם בע"ז ע"ג ב' דכל האסורין שבתורה במינן במשהו שלא במינן בנו"ט. ה"ל לפרש חוץ מחמץ בפסח שגם שלא במינן בנו"ט כמ"ש רב בפסחים

כ"ט ב' ולכן תירץ שהוא דשיל"מ ולא איירי רב אלא כו'. וע' לשון הרמב"ם בפי' המשנה ע"ז פ"ה על המתני' אלו אסורין כו']:

פרק יז

הלכה ה

בל"מ: וכן נראה שהבין הרי"ף ז"ל. נ"ב צ"ל הר"ן:

הלכה יז

כ"מ: ומש"ה צלי' דבשר מליחה לא חשיבה כו'. נ"ב צ"ל צלי' דבתר מליחה כו':